

KONSERT KAROLINA VUCIDOLAC OCH NOSSO TRIO

SCEN: GÖTEBORGS KONSERTHUS

Det portugisiska uttalet sitter perfekt, de typiskt skriande vokallätena också – även när tempot är hisnande. Och det är det som oftast när göteborgska Karolina Vucidolac sjunger svindlande brasiliansk jazzbossanova på Göteborgs konserthus.

Kompad av Nosso Trio som till vardags backar stjärnan João Bosco hemma i Rio de Janeiro.

Bandet, som består av gitaristen Nelson Faria, basisten Ney Conceceiao och trumslagaren Kiko Freitas, bjuder på ett rasande flyhänt samspel, lika burdust som elastiskt. Särskilt smittas jag av Freitas egensinnigt brasilianska trumspel. Elementärt och komplext, instinktivt och reflekterande – med spår från såväl storbandsswing, fusion som afrokubansk polyrytmik.

Karolina Vucidolac har ägnat sig åt brasiliansk musik i mer än femton år och kan det här. Det visade hon redan på fina albumet "Brasil – meu país musical" (Imogena) som hon släppte för ett par år sedan. På Konserthu-

set smattrar det och väser om henne och klangfärgerna skiftar från fras till fras. Men hon sjunger också påfallande mjukt, lite olik sina brasilianska förebilder, och med en helt naturlig och otvungen sensualism.

Till spelningen på Fasching i kväll, fredag, önskar jag dock att

Karolina Vucidolac också hinner sänka tempot en aning och exempelvis göra sin, som jag vet, rent ljuvliga version av klassikern "Pra dizer adeus". Den svärtade ballad som Lisa Nilsson precis gjort känd i Sverige med sin andlöst vackra svenska översättning.

MARTIN NYSTRÖM

